

Oefening: Saxon Drive.

Regelmatig werd er in NAVO verband een oefening in Duitsland gehouden. Zo ook in 1978 en deze oefening heette SAXON DRIVE. Aan deze oefening werd toen deelgenomen door:

- 1 (NL) Legerkorps
- 1 (NL) Divisie "7 December"
- 4 (NL) Divisie
- 4 (US) Infanterie Divisie
- 2 (US) Pantserdivisie
- 1 (GE) Legerkorps

Doel van de oefening Saxon Drive was:

Een oefening op deze grote schaal kan door allerlei omstandigheden niet vaker worden gehouden, dan één maal in de vijf jaar. Het is logisch dat die gelegenheid dan ook zo veel als mogelijk is, moet worden uitgebuit om iedere deelnemer aan zijn trekken te laten komen. De doelstelling is dan ook onder te verdelen als hierna volgt:

Het oefenen van commandanten en staven in troepenaanvoerings-, gevechtsleidings- en logistieke procedures.

Het door de deelnemende eenheden doen uitvoeren van delen van de onderdeelvorming.

Het beoefenen van het oproepen, uitrusten, verplaatsen en inzetten van mobilisabele aanvullingen en van mobilisabele eenheden.

Het samenwerken met onder bevel gestelde buitenlandse eenheden.

Het beoefenen van een aantal aspecten als: verplaatsingen, offensieve en defensieve acties, de verbindingen, de verzorging van grote aantallen mensen en materieel, de luchtsteun, de vuursteun, nbc- aspecten enz.

En het programma zag er als volgt uit:

Maandag 18 september	heenmars gros naar de verzamelgebieden
Dinsdag 19 september	aanvang oefening FASE I
Zaterdag 23 september	einde FASE I, tijdens FASE II hergroepering, onderhoud en rust
Maandag 25 september	aanvang FASE III
Donderdag 28 september	einde van de oefening, onderhoud en rust
Vrijdag 29 september	terugmars naar vredeslocaties

Al deze informatie (en meer) stond vermeld in onderstaand boekwerkje. Deze informatie werd ons vooraf beschikbaar gesteld en ons werd verzocht: "Leef u in de situatie in. U kunt daar al meteen mee beginnen door de in dit boekje opgenomen algemene en bijzondere oorlogstoestand en de kaart aandachtig te bestuderen." Als je leest wat er door mij toen is op geschreven, kan je zelf concluderen hoe intensief ik dit heb gedaan.

De hele oefening zou zich afspelen in Nedersaksen in West-Duitsland, wat verdeeld was in Blauwland, Neutraal en Groenland. En in dat boekje stonden natuurlijk nog veel meer informatie over deze verdeling, de algemene "oorlogstoestand", buitenlandse rangen, (een door ons belangrijker geacht item) de invoerbepalingen van Tabak en Gedistilleerd (alcoholische dranken, wijnen, toiletwater (?) en parfum (?)) en ook de 10 geboden voor de chauffeur. Uit dit laatste wil ik

toch graag iets vermelden en wel punt 5: "Voorrang: Let op afwijkende voorrang: geen onderscheid tussen langzaam- en snelverkeer (dus bij kruising van gelijke wegen heeft wielrijder van rechts voorrang.)" Was het leger nou zo vooruit strevend of was dat een Duitse regel? In ieder geval geldt deze regel in Nederland pas sinds 2003 (geloof ik). En natuurlijk diende iedereen een SOXMIS kaartje in zijn militaire paspoort te hebben en werd ook nog volledig uitgelegd hoe je te werk moest gaan als je een Soviet voertuig zag.

In het hele land werd er dus begonnen met de voorbereiding van deze grote oefening. Op de dag dat we zouden vertrekken, werd er tijdens het bataljons appel nog een donderspeech afgestoken door de bataljonscommandant. De heren chauffeurs dienden alle voorzichtigheid in ogenschouw te nemen, niet te racen (alsof dat al mogelijk was met een YP) en op tijd rust te nemen. Op de heen- en terugreis zouden de meeste ongelukken gebeuren viel uit het verleden op te maken. En dus gingen we met z'n allen naar de voertuigen en gingen we op weg. Met een snelheid van wel 60 kilometer per uur 'scheurden' we over de snelwegen. Natuurlijk werden ook binnenwegen genomen. En op één van die binnen weggentjes zat een S-bocht en die werd door de chauffeur van de bataljonscommandant geloof ik niet helemaal juist ingeschat blijkt uit de foto.

De auto was na de eerste bocht rechtdoor gereden, over de sloot heen 'gevlogen' en op z'n kop terecht gekomen. De inzittenden hebben het volgens mij allemaal overleefd. Zou die donderspeech van de bataljonscommandant niet voor zijn eigen chauffeur bedoeld zijn, of had die chauffeur het te druk met andere dingen? De werkelijke oorzaak hebben wij nooit gehoord, maar we hebben er ook niet echt naar geïnformeerd. Over informatie gesproken: tijdens deze oefening zou er ook nog een blad dagelijks worden uitgegeven met de naam 'Saxon Drive Revue'. Dit blad zou dagelijks worden uitgegeven om ons over de situatie tijdens de oefening op de hoogte te houden.

Na aankomst bij ons verzamelpunt kregen we nog de nodige munitie en Peter Jellema was er als de kippen bij. Een paar bandjes voor de Mach en natuurlijk veel thunder flashes.

Tijdens de oefening hebben wij overigens weinig contact gehad met de andere jongens uit ons peloton, maar hebben we wel veel voertuigen gezien.

In het weekend hebben we even tijd gekregen om ons eindelijk weer eens te kunnen douchen en te ontspannen. Sommige jongens deden dat met een beetje te veel drank, zoals onderstaande foto met Gerard Keuzenkamp laat zien. Hij werd door Steven Spanhaak en Sgt. Johan den Ouden in zijn slaapzak geholpen. Een aantal anderen gingen vrolijk verder.

v.l.n.r. Sgt. Wim Hartkamp, Bram ?, Johan Koens, Kees Boutsma en Fred van Lemmeren.

En natuurlijk ging alles niet helemaal zoals het zou moeten. We hebben nog een kleine reparatie aan mijn bak gekregen. En tijdens een wat te vlug gekozen vluchtweg kwamen we vast te staan met mijn bak in de vette modder. Tot de assen zaten we vast (niet echt dus) en konden we niets anders doen, dan door te geven dat we vast stonden en assistentie nodig hadden om weer los te komen. De rest ging door met de oefening en wij moesten helaas (maar niet heus) wachten tot er hulp kwam om ons los te trekken. Het gemis aan slaapuren hebben we toen redelijk kunnen in halen. Na 1½ dag wachten kwam er een 'takkeldoos', die na het aanleggen van een ketting ons er zonder problemen heeft uit getrokken.

Tijdens deze oefening maakte Hans Bouwman, volgens mij, één van zijn mooiste verkenners foto. Tijdens één van de vele nachten hadden we weer geoefend en stond een Nekaf verdekt opgesteld aan de rand van het bos. En in de herfsttijd heb je dan vaak laag hangende mist. Zo ook deze morgen.

